

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 90498

гр. С., 27.09.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 143 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДИАНА К. ХАДЖИЕВА**

като разглежда докладваното от **ДИАНА К. ХАДЖИЕВА** Гражданско дело № 20221110123309 по описа за 2022 година

и за да се произнесе съобрази следното:

Образувано е по искова молба на (ФИРМА) ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – град С., район Т., ж.к.(АДРЕС), представлявано от управителя З.З.Б., чрез адвокат Г. К., със съдебен адрес – град С., ул.(АДРЕС) против ЕС, бул.(АДРЕС), представлявана от Председателя на Управителния съвет Б.К., с адрес: град С., район М., ж.к. (АДРЕС).

С исковата молба се иска отмяна на решения на общото събрание на ответната ЕС, проведено на 14.4.2022 година, с твърдения за допуснати нарушения на императивни правни норми, като се иска съдът да постанови „спиране на изпълнението на всички решения“ взети по Протокол от проведено на 14.4.2022 година общо събрание на етажните собственици на сграда в режим на ЕС с адрес – град С., ж.к. (АДРЕС).

Съдът е уважил искането за допускане на обезпечение на предявения иск – с Определение № 12309/16.5.2022 година, като е наложил като обезпечителна мярка – „Спиране на изпълнението на всички решения приети на проведено на 14.4.2022 година Общо събрание на ЕС с административен адрес - град С., ж.к.“М. 3“, бул.(АДРЕС).“, като е издадена и обезпечителна заповед на 16.5.2022 година.

Препис от определението за допускане на обезпечението е връчен на ищеца, като по делото няма данни за връчване на същото на ответната страна.

По делото е постъпила частна жалба с вх.№ 163522/5.8.2022 година и молба с вх.№ 176181/24.8.2022 година. Частната жалба е изпратена за отговор по реда на чл.396, ал.2 от ГПК, като е връчена на ищеца на 26.8.2022 година и същият се ползвал от възможността да депозираща отговор на частната жалба – такъв с вх.№ 185231/5.9.2022 година.

По отношение на молба с вх.№ 176181/24.8.2022 година, депозирана от управителя на ЕС – с искане районният съд сам да спре изпълнението на издадената обезпечителна заповед, съдът е дал указания да се конкретизира искането – като страната посочи прави ли искане за замяна на допуснатото обезпечение или прави искане за допълване на депозираната частна жалба.

На 26.9.2022 година е постъпила молба с вх.№ 199252/26.9.2022 година, с която се конкретизира, че заявеното с молба с вх.№ 176181/24.8.2022 година не е искане за замяна на

допуснатата обезпечителна мярка и не е допълнение към частната жалба, като отново се прави искане настоящия съд да спре изпълнението на издадената обезпечителна заповед на 16.5.2022 година въз основа на Определение № 12309/16.5.2022 година, постановено по делото.

При горното съдът за да се произнесе съобрази следното:

Съгласно т. 3 на Тълкувателно решение № 5/24.06.2017 г. по тълк. д. № 5/2014 г. на ОСГК на ВКС молбата за спиране изпълнението на решение на общото събрание на ЕС – такава по смисъла на чл. 40, ал.3 от ЗУЕС подлежи на разглеждане по реда на обезпечителното производство като определението, с което съдът се произнася по такава молба, подлежи на обжалване по реда за обжалване на обезпеченията.

В казуса именно настоящия съдебен състав се е произнесъл по реда на обезпечителното производство като е уважил искането и издал в полза на ищеца обезпечителна заповед, налагайки обезпечителна мярка - „Спиране на изпълнението на всички решения приети на проведено на 14.4.2022 година Общо събрание на ЕС с административен адрес - град С., ж.к.“М. 3“, бул.(АДРЕС).“.

По реда на обезпечителното производство – наложената обезпечителна мярка има действие до постановяване на решение по делото и има характер на привременна мярка. Такава привременна мярка, както се приема в доктрината и практиката обезпечава интереса на ищеца, като ограничава правната сфера на ответника. Съответно на това ограничение за ответника е предвиденото за него – така в разпоредбата на чл.403, ал.1 от ГПК – право да иска обезвреда за причинените му вреди.

Редът за отмяна на допуснатото обезпечение от районния съд е предвиден в разпоредбата на чл.396 и сл. от ГПК, като това и е сторено от ответника чрез депозирането на посочената по-горе частна жалба, която с оглед изтичането на срока за отговор следва да се изпрати по компетентност на Софийски градски съд.

По аргумент от чл.396, ал.3 от ГПК, определението, с което се допуска обезпечението на иска, не може да бъде спряно поради обжалването му с частна жалба. Законодателно е лимитирана възможността на ответника чрез подаването на частна жалба да спре изпълнението на допуснатото обезпечение.

Спиране на допуснатото обезпечение е възможно само и единствено в хипотезата на отменя на допуснатото обезпечение от горестоящия съд.

Ответникът разполага с възможността пред районния съд да иска замяна на допуснатото обезпечение – по реда на чл.398 от ГПК или да иска отмяна на влязлото в сила допуснато обезпечение – по реда на чл.402 от ГПК.

Районния съд не разполага с правно предвиден процесуален ред, съобразно който сам да спре изпълнението на обезпечителна заповед, по допуснато от районния съд обезпечение на предявения иск. Такова искане, както е формулирано в молба с вх.№ № 176181/24.8.2022 година, заявено повторно и в молба с молба с вх.№ 199252/26.9.2022 година – е недопустимо и следва да се остави без разглеждане.

За ответника, предвиденият ред за защита е вече посочения – чрез депозирането на частна жалба, което и е сторено.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че по принцип гражданският процес познава института на „спиране на изпълнението“ – така по смисъла на чл.245 от ГПК, по смисъла на чл.277 от ГПК, по смисъла на чл.309 от ГПК.

Съгласно чл.277 от ГПК, частната жалба не спира производството по делото, нито изпълнението на обжалваното определение, освен ако в закон е предвидено друго, като съдът по жалбата може да спре производството или изпълнението на обжалваното определение до решаването на частната жалба, ако прецени това за необходимо. Тук следва

да се посочи, че съдът по жалбата и винаги съдът, който ще се произнася по основателността на частната жалба, но не и настоящия съдебен състав, пред което е заявено такова искане. Доколкото искането се прави пред ненадлежащия съд, се следва да бъде оставено без разглеждане от районния съд като недопустимо.

По аргумент от чл.277 от ГПК молбите с искане за спиране следва, ведно с постъпилата частна жалба, да се изпратят за разглеждане от въззивната инстанция.

Мотивиран от горното и на основание чл.276, ал.2 от ГПК, съдът

РАЗПОРЕДИ:

Оставя без разглеждане заявеното с молба с вх.№ № 176181/24.8.2022 година, заявено повторно и в молба с молба с вх.№ 199252/26.9.2022 година – искане за „СПИРАНЕ ДЕЙСТВИЕТО НА ОБЕЗПЕЧИТЕЛНА ЗАПОВЕД, издадена съгласно Определение № 12309/16.05.2022 г. на СРС, 143 състав по настоящето гр.д. № 23309/2022 година“, депозирани от ЕС, бул.(АДРЕС), представлявана от Председателя на Управителния съвет Б.К., с адрес: град С., район М., ж.к.“М. 3“, бул. (АДРЕС) и **ИЗПРАЩА** молба с вх.№ № 176181/24.8.2022 година, молба с молба с вх.№ 199252/26.9.2022 година и частна жалба с вх. № 163522/5.8.2022 година, ведно с отговор на частна жалба с вх.№ 185231/5.9.2022 година – **по компетентност на Софийски градски съд.**

Разпореждането е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис да се връчи на страните, като след връчването на преписите и връщане на съобщенията за връчване – делото ведно с молба с вх.№ № 176181/24.8.2022 година, молба с молба с вх.№ 199252/26.9.2022 година и частна жалба с вх.№ 163522/5.8.2022 година, ведно с отговор на частна жалба с вх.№ 185231/5.9.2022 година – да се изпрати на Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____